

Kommunale retningslinjer for behandling av motorferdselsaker i Luster kommune

Luster kommune

Vedteken av plan- og forvaltningsstyret i Luster kommune 07.04.2022. Dei kommunale retningslinjene gjeld inntil lov om motorferdsel eller forskrift eventuelt endrast, eller til nye retningslinjer vert vedtatt.

Innhold

Kommunale retningslinjer for behandling av motorferdselsaker i Luster kommune	1
Innleiing	3
Lovverket	5
Verkeområde	6
Forhold til grunneigar	6
Generell aktsemd	6
Delegasjon av mynde	6
Generelle krav til søknaden	7
Motorferdsellova	8
Forskrift for bruk av motorkøretøy i utmark og på islagde vassdrag	15
Forskrift om bruk av motorfarty på Hafslovatnet, Luster kommune, Vestland	27
Forskrift om høve til landing og start med helikopter på Osen ved Åsetevatnet, Luster kommune, Sogn og Fjordane	28
Kart over soner for leigekøyring:	29

Innleiing

Føremålet med motorferdsellova er ut frå eit samfunnsmessig heilheitsomsyn å regulera motorferdsel i utmark og vassdrag med sikte på å verna om naturmiljø og fremja trivsel.

Motorisert ferdsel i utmark og vassdrag er i utgangspunktet **forbode**, med mindre anna fylgjer av lova sjølv eller med vedtak med heimel i lova eller forskrift. Regelverket tek ikkje sikte på å hindra naudsynt ferdsel til anerkjente nytteføremål, men unødvendig og fornøyelsesprega ferdsel skal regulerast.

All kjøring i utmark må skje i samsvar med gjeldande lover og reglar. Kommunen kan gje dispensasjonar for køyring/landing innanfor gjeldande lover og reglar. Kommunen skal i si saksbehandling avgrense motorferdsel i utmark til eit minimum for å ivareta natur og fremje trivsla. Kommunen har plikt til å rettleie søkjarar i regelverket og behandle alle søknader om dispensasjon frå det generelle forbudet mot motorferdsel i utmark og vassdrag.

Kommunale retningslinjer

Kommunale retningslinjer er utarbeida for å gje klåre føringar for kva dispensasjonar som kan gjevast og for å sikre lik saksbehandling. Føremålet med retningslinjene er å fylgja opp intensjonane i regelverket som gjelder for motorferdsel i utmark og vassdrag.

Motorferdsel i verneområder.

I områder som er verna med heimel i naturmangfaldlova og naturvernlova gjeld i tillegg verneforskrifta som kan ha egne regler for motorferdsel i utmark. Statsforvaltaren, Nasjonalparkstyret, eller kommunen kan gje nærmare opplysningar om kva regler som gjeld innanfor det einskilde verneområde.

Naturmangfaldloven

Naturmangfaldlova har føringar om bærekraftig bruk. Prinsippa for offentlig beslutningstaking i §§ 7 til 12, har påverknad for kommunens avgjersler etter motorferdselloverket, som retningslinjer for lovtolking og ved skjønnsutøving.

Naturmangfaldslovas sentrale prinsipp –kunnskapsgrunnlaget og miljørettslege prinsipp –skal leggst til grunn ved bruk av mynde etter naturmangfaldlova og anna lovgjevnad. Det skal koma fram av eitkvart vedtak som fattast ved utøving av offentlig mynde korleis desse prinsippa er vurdert, jf. naturmangfaldlova § 7. For vedtak om tillating til motorferdsel i utmark eller på islagte vassdrag innebere dette eit krav til skriftleg vurdering. Det må gå fram av vedtaket korleis forholdet til naturmangfaldlovas §§ 8 til 12 er vurdert ved den konkrete skjønnsutøvinga.

I høve motorferdsel i utmark vil fylgjande miljørettslege prinsipp i naturmangfaldlova få direkte konsekvens:

Kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samla belastning, kostnadane ved miljøforringing skal bæres av tiltakshavar og miljøforsvarlege teknikkar og driftsmetode.

Motorisert ferdsel i utmark regulerast av fylgjande lovverk:

- Lov av 10 juni. 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven)
- Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (nasjonal forskrift)
- Forskrift om bruk av kommuners myndigheit etter lov 10 juni 1977 nr 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag forbud mot helikopterskiing og liknende
- Forskrift om Hafslovatnet
- Forskrift om høve til landing og start med helikopter på Osen ved Åsetevatnet, Luster kommune, Sogn og Fjordane.
- Relevante rettskilder

Rettleiing og nærmare utdjuping av lovverket finst i tilhøyrande rundskriv:

- Rundskriv T-1/96 «Om motorferdsel i utmark og vassdrag»
- Rundskriv T-6/09 «Om endringer i Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og islagte vassdrag».

Forarbeida til lovverket

- Ot.prp.nr.45 (1976-1977) Om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag
- NOU 1974:37 Motorferdsel i utmark og vassdrag

Anna lovverk som har ei betydning for motorisert ferdsel i utmark og vassdrag:

- Vegtrafikkloven
- Forskrift om forbod mot bruk av beltemotorsykel (snøskuter) på offentlig veg
- Forskrift om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg som ikkje er open for alminnelig ferdsel
- Forskrift om bruk av personlig verneutstyr (hjelm) under kjøring med motorvogn (snøskuter)
- Lov om vassdrag og grunnvann (vassressursloven) §16
- Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfaldloven)

Bruk av vasskuter regulerast av:

- Lov om fritids- og småbåter (§ 40)

Verkeområde

Retningslinjene gjeld motorisert ferdsel i utmark og vassdrag som er søknadspliktig til kommunen. I verneområde gjeld i tillegg verneforskriftas reglar for motorferdsel som er søknadspliktig til verneområdeforvaltninga.

Forhold til grunneigar

Motorferdsellova innskrenkar ikkje moglegheita som grunneigar og brukar etter gjeldande regelverk har til å forby eller avgrense motorferdsel på sin eigedom. Den einskilde kan normalt nekte motorferdsel på sin eigedom. Grunneigar kan likevel ikkje hindra redningsteneste og liknande som skjer i samband med naudrettsreglane, eller politimyndes motorferdsel heimla i den generelle fullmakta.

Det er ein føresetnad at søkjar har innhenta naudsynt tillating frå rørde grunneigarar før kommunen behandlar ein søknad om dispensasjon frå motorferdsellova.

Generell aktsemd

Store delar av utmarka i Luster vert nytta som beiteområde. Motorferdsel i utmark og vassdrag skal utøvast aktsamt og omsynsfullt, for å unngå skade og ulempe for naturmiljø og menneskjer. I områder med beitedyr kan det setjast avgrensingar for motorisert ferdsel når dyr er på beite.

Høgfjellsområda over tregrensa, med unntak av stølsområda, må skjermast mot snøskutertrafikk. I einskildsaker skal det takast spesielle omsyn til trekkvegar, beite- og kalvingsplassar for villrein, samt andre viltinteresser. Det skal også takast omsyn til eventuelle friluftsiinteresser.

Delegasjon av mynde

Mynde etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag er av kommunestyret i Luster delegert til plan- og forvaltningsstyret. Plan- og forvaltningsstyret har delegert si avgjerslemynde etter motorferdsellova til rådmann. Saker av prinsipiell karakter vert førebudd av avdelinga landbruk og naturforvaltning som legg saka fram for plan- og forvaltningsstyret.

Vedtak kan klagast på og skal behandlast etter reglane i forvaltingslova. Klagesaker sendast til avdelinga landbruk og naturforvaltning. Dersom ei sak med prinsipiell avgjersle vert påklaga vert klagen lagt fram for plan- og forvaltningsstyret. Dersom klagen ikkje vert teken til fylgje så vert saka sendt til statsforvaltaren i vestland for endeleg avgjersle. Dersom saka ikkje er av prinsipiell karakter vert klaga sendt direkte til statsforvaltaren for endeleg avgjersle.

Generelle krav til søknaden

Kommunen sitt skjema for søknad om dispensasjon etter motorferdsel i utmark og vassdrag skal nyttast. Før søknad kan behandlast må søknaden innehalde:

- Søkjars namn, adresse og kontakinformasjon (e-post og telefonnummer)
- Opplysningar om køyretøytype (snøskuter, terrengmotorsykkkel, beltegåande køyretøy, helikopter, ATV, gravemaskin osv.).
- Kart som beskriv tiltaket (kart over trase, landingsplass for helikopter osv.)
- Tidrom/tidspunkt for køyring, naudsynt tal turar
- Skildring av føremålet (kva er det som skal transporterast og kvifor)
- Legeattest for transport av funksjonshemma skal vedleggas søknaden.
- Søknadar skal vera kommunen i hende minst 3 veker på førehand. Søknadar som i høve gjeldande lovverk kan behandlast administrativt vil normalt vera behandla innan 14-21 dagar.

Motorferdsellova

- Motorferdsellova er markert i kvite rammer, tilknytt informasjon frå forskrifter og rundskriv er i grå rammer og i kursiv. Informasjon framkome av brev med presiseringar og kommunalt skjønn er i grå rammer og utan markering.

§ 2.(virkeområde).

Med motorferdsel menes i denne lov bruk av kjøretøy (bil, traktor, motorsykel, beltebil, snøscooter o.l.) og båt eller annet flytende eller svevende fartøy drevet med motor, samt landing og start med motordrevet luftfartøy.

Med utmark menes udyrket mark som etter lov om friluftslivet [§ 1 a](#) første ledd ikke regnes som innmark eller like med innmark. Setervoll, hustomt, engslått, kulturbeite og skogplantefelt som ligger i utmark, regnes i denne lov like med utmark.

Veg i utmark som ikke er opparbeidd for kjøring med bil, anses i denne lov som utmark. Det samme gjelder opparbeidd veg som ikke er brøytet for kjøring med bil.

Med vassdrag menes åpne og islagte elver, bekker og innsjøer.

Loven gjelder ikke landingsplass for luftfartøy når det er gitt konsesjon etter [lov 11. juni 1993 nr. 101](#) om luftfart [§ 7-5](#).

Retningslinjer- definisjonar:

Køretøy/fartøy/luftfartøy:

- «Motorferdsellovens virkeområde er bestemt i [§ 2](#). I første ledd er det angitt hva som menes med «motorferdsel». Begrepet omfatter bruken av alle slags motordrevne fremkomstmidler:
 - kjøretøyer (bil, traktor, motorsykel, beltebil, snøscooter o.l.)
 - fartøyer (båt eller annet flytende eller svevende fartøy drevet med motor)
 - landing og start med luftfartøyer (fly, helikopter o.l.).
- Oppregningen er ikke uttømmende. Luftfartøyer omfatter f.eks. også mikrolette fly og motoriserte hangglidere. Som fartøyer regnes både båter og andre sjøgående farkoster som kan føre en person, f.eks. vannscooter»
- «Motorferdselloven regulerer bruk av motordrevne ferdssinnretninger beregnet på transport av personer eller gods. Loven regulerer således ikke bruken av motorredskaper som er for små til å føre en person, og heller ikke bruken av rene leketøysartikler»

Retningslinjer- definisjonar:

- **Veg i utmark** som ikkje er opparbeida for å køyra med vanleg bil, er utmark. At ein veg er framkommeleg for ein vanleg tohjulsdreven personbil, er ikkje tilstrekkeleg for at ein kan rekna som opparbeida for å køyre med bil. Det er ein føresetnad at vegen er særskilt opparbeide for slik køyring. Avgjerande for ei vurdering er stigningsgrad, grøfter, vegbreidde og bærelag (Svar på spørsmål om lovligheit av snøskutersafari på brøyta traktorvei som er kjørbar med bil – Brev frå Direktoratet for naturforvaltning 21.09.2006).
- «..veg som ikke er brøytet for kjøring med bil som utmark..». Gjeld veg som er særskilt opparbeida til formålet.
- **Landing/lossing med luftfartøy:**
«Det fremgår av forarbeidene til motorferdselloven at begrepet landing og start også omfatter de tilfeller der et helikopter står like over bakken i den hensikt å laste eller losse. Likeledes vil motorferdselloven ramme rene omgåelsesforsøk, f.eks. de tilfeller hvor det foretas landingsøvelser uten å lande» (HR-2012-977-A-Rt-2012-752).

Transport med helikopter med underhenganda last (lonqline) er ikkje søknadspliktig

§ 4.(tillatelser med hjemmel direkte i loven).

Uten hinder av § 3 er motorferdsel tillatt i forbindelse med:

- a) politi-, ambulanse- og redningstjeneste og oppsyns- og tilsynstjeneste etablert med hjemmel i lov om politi- og ambulansevesen,
- b) offentlig post- og teletjenester,
- c) nødvendig person- og godstransport til og fra faste bosteder og i jordbruks-, skogbruks- og fiske og bærsanking regnes ikke som næring i denne forbindelse,
- d) forswarets øvelser, forflytninger og transporter,
- e) anlegg og drift av offentlige veger og anlegg,
- f) rutetransport som drives med løyve i henhold til yrkestransportloven

Departementet kan ved forskrift gi også andre tillatelser til motorferdsel.

Ferdsel med motorfartøy er tillatt på innsjøer som er 2 kvadratkilometer eller større, på elvestrekninger, og på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer dersom disse inngår som en del av et farbart vassdrag. Kommunen kan likevel bestemme at ferdsel som nevnt helt eller delvis ikke skal være tillatt.

0 Endret ved [lov 21 juni 2002 nr. 45](#) (ikr. 1 jan 2003 iflg. [res. 20 des 2002 nr. 1695](#))

Retningslinjer § 4:

- **§a)** gjeld uttrykking og øvingsplanar godkjent av politiet. Kjentmannskøyering som ikkje er forankra i øvingsplan er søknadspliktig (Opplysning frå miljøkrimkoordinator i Vest politidistrikt).
- **§b)** gjeld blant anna utbygging av mobilnett, også av private mobiltelefonselskap med konsesjon. Henta frå miljødirektoratets presisering under «Offentlig post- og teletjenester».
- **§c) «Næring»:** «Skal virksomheten regnes som jordbruks-, skogbruks- eller reindriftsnæring, må det dreie seg om reell næringsmessig virksomhet. Virksomheten må ha et visst omfang og inntektsmessig betydning. Landbruksdepartementet har foreslått at bestemmelsen tolkes slik at begrepet jord- og skogbruksnæring omfatter brukere av eiendommer med minimum 5 daa jordbruksareal eller 25 daa produktivt skogareal. Dette gjelder også innehavere av allmenningsrettigheter som driver aktivt jord- og skogbruk av et slikt omfang som nevnt. Begrepet «brukere» forutsetter at det drives aktivt jord- og skogbruk. Miljøverndepartementet er enig i at denne grensen bør legges til grunn ved tolkninger av motorferdselloven på dette punkt. Næringsoppgave vil kunne dokumentere om det drives aktivt jord- eller skogbruk»

Retningslinjer §4:

- **Til og frå støl:** Motorferdsel til og frå støl skal vera naudsynt. Køyring til stølshus som ikkje brukast i forbindelse med beitebruk, men i fritidsrelatert samanheng, til dømes fritidsbustad/hytte, er søknadspliktig. Grovfôrprodusentar har ikkje moglegheit til å køyre i utmark til stølshuset/hytter knytt til verksemda/gardsbruket (ikkje naudsynt for drifta). Sjå LF-2020-159220 og LG—2020-75392, og rettleiinga til Miljødirektoratets side.
- *«I en dom fra Høyesterett (Rt-1979-661) er det fastslått at den som driver næring som nevnt i motorferdselloven § 4 første ledd bokstav c må kunne benytte medhjelpere – fast ansatte eller andre – og i den utstrekning det foreligger nødvendig nyttekjøring, må også disse kunne bruke motorkjøretøy. På den annen side kan den næringsdrivende ikke gi andre tillatelse til kjøring som skjer i deres egen interesse, mot at de påtar seg enkelte oppdrag for den næringsdrivende. Det er et krav at det dreier seg om et reelt oppdragsforhold. I vurderingen av om det er et reelt oppdragsforhold vil det ha betydning om det foreligger skriftlig avtale, opplysninger om hvilket vederlag oppdragstaker får, om oppdragstaker erstatte den næringsdrivendes egen kjøring m.v. I dommen er det understreket at bestemmelsen må tolkes på en restriktiv måte.*

For personer som driver jordbruk eller skogbruk, har departementet lagt til grunn at nødvendig transport av ved må ansees som ledd i næringen, og derfor er tillatt. Det gjelder også for henting av ved til eget bruk.

Drift og vedlikehold av utleiehytter anses ikke som jordbruks- eller skogbruksnæring etter bestemmelsen, selv om utleiedriften er en del av driften av gården»

- **§e)** *«Under begrepet offentlige anlegg går f.eks. elektrisitetsverk og kraftlinjer og trigonometriske punkter». Døme: Luster Energiverk, vedlikehold av naudnettstasjonar*

§ 5.(tillatelser etter vedtak) Kommunen kan gi forskrift om adgang til:

- a) landing og start med luftfartøy på bestemte steder i utmark og vassdrag. Adgangen kan begrenses til landing og start til bestemte formål, til bestemte tider og til å gjelde selskaper eller enkeltpersoner som driver ervervsmessig luftfartsvirksomhet.
- b) bruk av motorfartøy på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer når det foreligger særlige grunner som i tilfelle må angis i forskriften.

Utkast til forskrift sendes fylkeskommunen og berørte statlige fagmyndigheter til uttalelse. Dersom noen av disse har hatt innsigelse som kommunen ikke har tatt hensyn til, skal kommunens vedtak sendes statsforvalteren til godkjenning.

Kommunen kan gi forskrift eller fatte enkeltvedtak om adgang til bruk av motorfartøy med elektrisk motor med inngangseffekt opptil 800 watt på innsjøer mindre enn 2 kvadratkilometer. Ved vurderingen av om det skal åpnes for slik ferdsel, skal det legges vekt på hensynet til vannet som levested for viltarter og fugler, og særskilt vekt på hensynet til hekkeområder. Det kan ikke gis adgang til motorferdsel som innebærer vesentlig skade på fugleliv.

0 Endret ved lover 8 juni 1984 nr. 71, 15 jan 1988 nr. 4, 16 april 2021 nr. 21 (ikr. 16 april 2021 iflg. res. 16 april 2021 nr. 1183), 7 mai 2021 nr. 34 (ikr. 1 juni 2021 iflg. res. 7 mai 2021 nr. 1416), 19 juni 2015 nr. 67 (ikr. 19 juni 2021)

Retningslinjer §5:

Luster kommune har to lokale forskrifter:

§a)Forskrift om høve til landing og start med helikopter på Osen ved Åsetevatnet, Luster kommune, Sogn og Fjordane.

Oppsummering: Det vert høve til å landa med helikopter på Osen ved Åsetevatnet. Bruk av plassen er avgrensa til å gjelda transport av varer og personar til hyttene og seterhusa i området. Plassen skal ikkje nyttast til transport i samband med helikopterskiing, for kortvarig opphald, som utgangspunkt for dagsturar eller til liknande føremål. Ein treng ikkje å søkja kommunen om landing så lenge landinga skjer på Osen, og innanfor føremålet til forskrifta.

§b)Forskrift om bruk av motorfarty på Hafslovatnet, Luster kommune, Vestland

Oppsummering: Mellom Straumabrua og Sogebrua er motorferdsel forbode. For område utanfor vernegrensa til Hafslovatnet fuglefredingsområde, er det tillate å bruke båt med motor dersom båten ikkje har motor med større yting enn 10 HK/7,5kW. Innanfor fuglefredingsområdet gjeld vernereglane.

Forskriftene ligg vedlagt.

§ 6.(tillatelser etter søknad når særlige grunner foreligger)

Når særlige grunner foreligger, kan kommunen gi tillatelse til bruk av motorfartøy eller luftfartøy som ellers ikke kan finne sted etter denne lov eller med hjemmel i loven.

Tillatelse etter første ledd kan gis for bestemte høve eller for bestemte tidsrom. Kommunen kan sette vilkår for tillatelsen.

Kommunens vedtak kan påklages til statsforvalteren.

0 Endret ved [lover 15 jan 1988 nr. 4](#), [10 jan 1997 nr. 7](#) (ikr. 1 mars 1997), [16 april 2021 nr. 21](#) (ikr. 16 april 2021 iflg. [res. 7 mai 2021 nr. 1416](#)) (ikr. 1 juni 2021 iflg. [res. 7 mai 2021 nr. 1416](#))

Retningslinjer §6:

Generelt: Ved vurdering av om «særleg grunnar», vil det vera vesentleg om motorferdselen er naudsynt og har eit nytteformål, eller bærer preg av unødig køyring eller fornøyleseskøyring.

Særlege behov/grunnar:

Døme: Alderdom, funksjonshemming, løyve til frakt av material til vedlikehald/reparasjon av bygningar i utmarka, løyve til frakt av personell i samband med vedlikehald/reparasjon/skader av bygningar i utmarka, løyve knytt til utmarksnæring, transport av ved med anna køyretøy enn snøskuter, eller frå anna eigedom enn sin eigen, gruppeturar for eldre eller rørslehemma.

Døme som ikkje går innunder «særleg grunn»: Topptur, heliskiing, fornøylesesprega aktivitet (bryllaup, festleg lag, tur for turens del) og liknande.

Bruk av motorfartøy (bil, traktor, ATV osv).

Transport av byggemateriale, beis, proviant, utstyr og bagasje til eiga/langtidsleigd hytte/støl. Transporten skal avgrensas med tal tura etter behov. Transport skal gjennomførast på egna trase, døme: opprusta sti, traktorveg eller liknande.

Barmarkssøknadar skal vurderast strengt. Rein persontransport vert i utgangspunktet ikkje innvilga.

Bruk av luftfartøy (helikopter og sjøfly)

Tillatingar kan gjevast for transport av byggematerial i høve til godkjende byggeløyve

Transport av byggemateriell, beis, proviant, utstyr og bagasje til eiga/langtidsleigd hytte/støl (gjeld for foreldre og egne borns langtidsleigd hytte og støl også)

For varig funksjonshemma kan det gjevast landingstillatingar ved eiga hytte (eiga hytte reknast også hytte eigd av ektefelle/partnar, sambuar, eigene born, barneborn og foreldre. Langtidsleigekontrakt/disponeringskontrakt behandlast på same måte som eiga hytte).

Retningslinjer §6:**Bruk av luftfartøy (helikopter og sjøfly)**

Transport av personell og utstyr ved idrettsarrangement.

I beredskapssammenheng ved større arrangement.

Transport av personell og utstyr i samband med foto/filming som profilerer kommunen/distriktet/landet. Det er ein føresetnad at kommunen vurderer profileringa som positivt samla sett.

Forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagde vassdrag

- Forskrifta er markert i kvite rammer, tilknytte rundskriv er i grå rammer og i kursiv. Informasjon framkome av brev med presiseringar og kommunalt skjønn er i grå rammer og utan markering.

§ 2.

Motorkjøretøy kan på bar mark utenfor veg nyttas til:

- a. formål som nevnt i [motorferdselslovens § 4](#) første ledd,
- b. transport av jaktutbytte ved jakt på elg og hjort, og transport ved jakt på villrein innenfor Hardangervidda villreinområde slik dette er avgrenset av Miljødirektoratet. Kjøring i nasjonalparken kan bare skje i samsvar med vernereglene for området, og utenfor bare for nødvendig transport etter sleper som tidligere er fastsatt av Direktoratet for statens skoger på statsgrunn og av kommunen/grunneiere på privat grunn,
- c. offentlig oppsyns- og tilsynsstjeneste,
- d. nødvendig transport i samband med fiskekultiveringstiltak i offentlig regi,
- e. nødvendig transport i forbindelse med anlegg og drift av veger og større anlegg.

Kjøring skal om mulig følge eldre kjørespor.

Statsforvalteren kan – med unntak av formål nevnt i [motorferdsellovens § 4](#) første ledd – begrense eller forby kjøring i spesielt sårbare områder. Statsforvalteren kan delegere denne myndigheten til kommunen.

Statsforvalteren kan etter søknad eller av eget tiltak treffe vedtak om kjørefor målet går inn under første ledd. Statsforvalterens vedtak kan påklages til Miljødirektoratet.

- 0 Endret ved [forskrifter 15 mars 2013 nr. 284](#) (i kraft 1 juli 2013), [30 mars 2021 nr. 1193](#) (i kraft 16 april 2021), [14 des 2020 nr. 3367](#) (i kraft 10 sep 2021)

§ 2a.

Elektriske sykler kan brukes i utmark. Med elektriske sykler menes sykler som er utstyrt med elektrisk hjelpemotor med maksimal nominell effekt på høyst 0,25 kW som reduseres gradvis ved økende hastighet og opphører ved 25 km/t eller tidligere hvis syklisten slutter å trå. Sykkelen kan ved motorkraft alene nå en maksimal hastighet på 6 km/t.

Kommunen kan i forskrift begrense eller forby bruk av elektriske sykler i hele eller deler av utmarka.

- 0 Tilføyd ved [forskrift 3 april 2017 nr. 422](#), endret ved forskrifter [12 april 2019 nr. 510](#), [11 nov 2020 nr. 2341](#)

Retningslinjer §2 (barmark)

§2) Kommunen har ei restriktiv haldning til å tillate motorferdsel på barmark utanfor veg.

B: «Bestemmelsen om jakt på elg og hjort gir bare adgang til transport av jaktutbytte. Det gis ikke adgang til transport av jegere og utstyr ut i jaktterreng, eller under utøvelse av jakten. Dersom det er behov for transport av annet enn jaktutbyttet, må det søkes om tillatelse. Det vil imidlertid være adgang til samtidig transport av jegere og utstyr dersom turen likevel er nødvendig for å kunne transportere jaktutbyttet»

§2a) El-syklar kan brukast i utmark, men skal ikkje nyttast innanfor verneområda, dersom verneforskrifta eller tilsvarende forbyr motorisert ferdsel.

§ 3.

Motorkjøretøy kan på vinterføre nyttes til:

- a. formål som nevnt i [motorferdsellovens § 4](#) første ledd,
- b. andre formål som nevnt i [§ 2](#) i denne forskrift,
- c. transport som er nødvendig for drift av turistanlegg (overnattings- og serveringssteder, skiheiser m.v.) som ikke ligger til brøytet bilveg,
- d. transport av materialer, utstyr og arbeidsfolk til bygging i samsvar med byggetillatelse,
- e. opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av kommuner, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter,
- f. nødvendig transport i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser, herunder dyretellinger og liknende registreringer, etter oppdrag fra forskningsinstitusjon,
- g. nødvendig transport av ved fra egen eiendom til fast bopel, samt etter utvisning fra skogforvaltningen i Finnmark.
- h. praktisk kjøretrening på nærmere fastsatte områder ved obligatorisk opplæring for beltemotorsykkelførere. Områdene fastsettes av statsforvalteren etter forslag fra kommunene.
- i. transport i forbindelse med kommunalt organiserte akuttiltak for å redusere påkjørselsrisiko for elg og annet hjortevilt ved vei eller jernbane.
- j. nødvendig søk etter skadet storvilt utenom ordinær jakt når søket foregår i regi av kommunen.

Kommunen kan gi bestemmelser om kjøring som nevnt i bokstavene b–g, herunder om områder, traseer, sesonglengde, tidspunkter for kjøring, utstyr m.v.

Bestemmelsene i [§ 2](#) tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

- 0 Endret ved [forskrifter 19 juni 1995 nr. 563](#), [30 april 2003 nr. 516](#) (i kraft 1 mai 2003), [26 juni 2009 nr. 863](#) (i kraft 1 juli 2009), [19 juni 2015 nr. 722](#), [30 mars 2021 nr. 1193](#) (i kraft 16 april 2021), [14 des 2020 nr. 3367](#) (i kraft 10 sep 2021)

Retningslinjer §3 (vinterføra)

§ 3.1. ledd bokstav c: «Motorkjøretøy på vinterføre kan nyttes til nødvendig transport for drift av turistanlegg som ikke ligger til brøytet bilveg. Bestemmelsen gir selv en nærmere definisjon av hva som i denne sammenheng anses som turistanlegg. Den nevner overnattings- og serveringssteder, skiheiser m.v. Det er ikke all transport til slike steder som er tillatt. Det må være steder som ikke har brøytet bilveg, og det må være nødvendig transport. Hvorvidt transporten er nødvendig, vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfellet, hvor avstanden til bilveg, tyngden av det som transporteres etc. vil være avgjørende. Det bør også vurderes om det er muligheter til å foreta en mer skånsom transport på en annen måte eller til en annen tid.

Bestemmelsen gir først og fremst hjemmel for transport av varer, gods og personale til slike steder. Det vil imidlertid også i noen grad være adgang til transport av gjester til overnattingssteder som ligger langt unna veg, dersom transporten er nødvendig for å opprettholde driften av stedet. Transport av gjester til spredtliggende utleiehytter vil normalt ikke være tillatt etter § 3 første ledd bokstav c. (Det vil bare kunne tillates i forbindelse med utmarksnæring etter § 5 første ledd bokstav d.) Transport av gjester ut i turterrenget er ikke tillatt»

Døme: Betjente DNT-hytter.

§ 3.1. ledd bokstav d:

«Motorkjøretøy på vinterføre kan nyttes til transport av materialer, utstyr og arbeidsfolk til bygging i samsvar med byggetillatelse. Det fremgår uttrykkelig hva slags transport som her tillates. Det er transport av materialer, utstyr og arbeidsfolk til selve byggingen. Det er ikke adgang til kjøring utover det som er nødvendig for byggearbeidet. Det forutsettes at kjøringen skal gis så lite omfang som mulig og være knyttet til en vanlig byggeperiode.

Kjøring i forbindelse med vanlig vedlikehold omfattes ikke av bestemmelsen»

Motorferdsel knytt til vanlig vedlikehold (Døme: byte likt om likt, dvs. vindauge, kledning, tak og liknande.) er søknadspliktig. Kommunen viser vanligvis all kjøring av material, utstyr og transport av personell i samband med vedlikehold til leigekøyringsordninga.

§ 3.1. ledd bokstav e:

«Motorkjøretøy på vinterføre kan nyttes til opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av kommuner, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter.

Bestemmelsen har to begrensninger: Det må gjelde skiløyper eller bakker for allmennheten eller for konkurranser, og det må være kommuner, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter som står for prepareringen. Det er vanlig at hoteller o.l. preparerer løyper for sine gjester – løyper som også er åpne for allmennheten. Også dette vil være tillatt etter bestemmelsen»

Døme: Skiløype i Leirdalen, påskeløype på Sognefjellet osv.

Retningslinjer §3 (vinterføra)

§ 3.1. ledd bokstav f:

«Motorkjøretøy på vinterføre kan nyttes til nødvendig transport i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser, herunder dyretellinger og liknende registreringer, etter oppdrag fra forskningsinstitusjon.

Vitenskapelige undersøkelser er samfunnsnyttige, og medfører ofte behov for bruk av motorisert fremkomstmiddel. Der slike undersøkelser eller registreringer skjer etter oppdrag fra forskningsinstitusjon, er det ikke nødvendig å søke om tillatelse til eventuell nødvendig motorferdsel»

§ 3.1. ledd bokstav g:

«Motorkjøretøy på vinterføre kan nyttes til nødvendig transport av ved fra egen eiendom til fast bopel, samt etter utvisning fra skogforvaltningen i Finnmark.

Nødvendig vintertransport av ved fra egen eiendom til fast bopel tillates direkte i forskriften. Med egen eiendom menes eier av fast eiendom, det vil si grunneier. Dette innebærer at det ikke er nødvendig å søke kommunen om tillatelse til slik vedkjøring. Rettighetshavere med positivt avgrenset rådighet, f.eks. bruksberettigede i statsallmenning eller bygdeallmenning, er ikke grunneiere.

Dersom det er behov for vedhenting fra andres eiendom, eller fra egen eiendom til annet sted enn fast bopel, må det søkes om tillatelse etter § 5 første ledd bokstav e»

«Motorkjøretøy på vinterføre kan brukes til nødvendig transport av ved fra egen eiendom til fast bopel, samt etter utvisning fra skogforvaltningen i Finnmark. Med egen eiendom menes eier av fast eiendom – grunneier. Rettighetshavere med positivt avgrenset rådighet, for eksempel bruksberettigede i statsallmenning eller bygdeallmenning, er ikke grunneiere. Dersom det er behov for å hente ved fra andres eiendom, eller fra egen eiendom til annet sted enn fast bopel, er det nødvendig å innhente tillatelse fra kommunen.» presisering henta frå Miljødirektoratet side under «Nødvendig transport av ved fra egen eiendom»

Dersom det er behov for å henta ved frå andre sin eigedom, eller eigen eigedom til anna enn fast bustad (t.d. parkeringsplass) så må ein søkja om løyve jf. § 5 e.

§ 5.

Etter skriftlig søknad kan kommunen gi tillatelse til bruk av snøscooter for:

- a. fastboende som i ervervsmessig øyemed vil påta seg
 - transport mellom bilveg og hytte,
 - tilsyn med privat hytte etter eierens oppdrag,
 - transport for massemedia på reportasjeoppdrag,
 - transport av funksjonshemmede,
 - transport av ved,
 - transport etter dispensasjon i medhold av denne forskrifts [§ 6](#),
- b. funksjonshemmede,
- c. eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ikke ligger tilknyttet brøytet bilveg,
- d. kjøring i utmarksnæring for fastboende,
- e. transport av ved utover det som følger av denne forskrifts [§ 3](#) første ledd bokstav g,
- f. gruppeturer på snødekt mark for beboere på helse- og omsorgsinstitusjoner, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede. Turen må være i regi av helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner. Tillatelse kan kun gis for transport til bestemte turmål og langs nærmere bestemte traseer dersom kommunen anviser slike.

Kommunen skal i tillatelser etter bokstav c kartfeste eller på annen entydig måte angi hvilken trasé som skal benyttes.

- 0 Endret ved [forskrifter 19 juni 1995 nr. 563](#), [26 juni 2009 nr. 863](#) (i kraft 1 juli 2009), [28 sep 2020 nr. 1893](#) (i kraft 1 okt 2020), [30 mars 2021 nr. 1193](#) (i kraft 16 april 2021)

Retningslinjer §5:

§a:

Fylgjande kriteria, oppsett i prioritert rekkefølge, skal nyttast ved tildeling av erversmessigeløyve (leigekøyning):

1. Løyveinnehavar som søker på nytt, skal prioriterast framfor nye søkjarar dersom løyvet ikkje er nytta på klandreverdige måte.
2. Det skal leggjast vekt på næringsmessig betydning for den einskilde ved tildeling av løyve.
3. Ein skal søkja å oppnå ei rimeleg geografisk fordeling.
4. Ved tildeling av løyve for leigekøyning, skal dei som allereie har snøskuter, prioriterast.

Løyva vert gjevne for inntil tre år om gongen.

Det skal først logg over køyninga, som skal leverast til kommunen innan 1. juni kvart år.

Løyvehavar er ansvarleg for at vilkår og øvre lovverk vert overhalde. Er løyvehavar ein organisasjon eller liknande er leiar ansvarleg. Det kan vera 1 reservefører og 2 køyretøy for kvart personleg løyve, og for lag og organisasjonar som gjevast løyve kan det vera inntil 3 personar og 3 køyretøy. Personar som står oppført som reservekøyrarar/køyrarar skal på førehand vere godkjent av kommunen.

§b:

«Det kan bare gis tillatelse etter forskriftens § 5 første ledd bokstav b ved varig funksjonshemming. Kommunen kan kreve legeerklæring som dokumentasjon. Personer som på grunn av alder eller midlertidig sykdom er bevegelseshemmede, går ikke inn under bestemmelsen»

Kommunen set vilkår for val av trasé. Varig funksjonshemming skal dokumenterast ved legererklæring. Søkjar som får tildelt løyve kan nytte den ein ynskja til køyninga, men ledsagar/førar kan ikkje føre skuter åleine.

§c:

Kommunen har ei restriktiv haldning, og viser til leigekøyringsordninga. Transport av bagasje og utstyr til hytter skal i utgangspunktet ikkje vera kurrant få sjølvstendige løyver til.

Ved tildeling av løyve vert det kunn gjeve løyve til hytteeigar og nærmaste familie, som ektefelle og barn. Gjeld kunn transport av bagasje og utstyr, ikkje persontransport. Personar er kun tillate å ta med dersom det ikkje fører til meir transport (når det likevel er plass). Slike tillatingar vert ikkje gjeve for meir enn 1 sesong i gongen, og avgrensa til få turar.

Retningslinjer §5:

§e:

«Transport av ved utover det som er direkte hjemlet i forskriftens § 3 første ledd bokstav g, anses som en kurant dispensasjonsgrunn. Det gjelder transport av ved fra egen eiendom til annet sted enn fast bopel og transport av ved fra andres eiendom.»

Kommunen kan gi tillatelse til transport av ved fra egen eiendom til annet sted enn fast bopel, og transport av ved fra andres eiendom. Dette er å anse som en kurant dispensasjonsgrunn.

«Formålet med bestemmelsen er å legge til rette for mulighet for transport av ved fra utmark, altså fra hogstplass og vedteig, og inn til enten bopel eller hytte. Transport av ved fra butikken, og via for eksempel en parkeringsplass, er ikke omfattet av bestemmelsen.». Henta frå Miljødirektoratets presisering under «kjøring av ved, §5 e)».

Vedteig og transportrute skal koma fram på kart og vedleggas søknad. Avtale med skogeigar skal leggst ved søknaden. Slike dispensasjonar vert ikkje gjeve for påskeveke. Døme: Transport av ved til hytte, eller transport av ved frå teig kor ein annan er grunneigar, eller ein er positiv bruksberettiga til.

§f: Kan gjevast til helse og omsorgsinstitusjonar eller ideelle organisasjonar som har som hovudmål å hjelpe andre menneskjer, til dømes: Norges Røde Kors Hjelpekorps, Lions, ol. Kan kunn gjevast til turar til bestemte mål (allmenne turmål eller arrangement).

§ 5a.

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy til transport av materiell og utstyr i forbindelse med utmarksnæring. Som utmarksnæring regnes drift av utleiehytter, næringsmessig høsting av naturgoder, turist- og reiselivsnæring, leting og undersøkelse av mineralske ressurser mv., forutsatt at virksomheten er registrert i Enhetsregisteret.

Første gangs tillatelse kan gis for inntil to år. Dersom den næringsdrivende etter utløpet av prøveperioden kan dokumentere en samlet omsetning som gjør at virksomheten som tillatelsen gjelder er momspiktig, kan tillatelsen forlenges med fire år av gangen.

Tillatelse etter første ledd kan på barmark kun gis for transport langs traktorvei, likevel slik at det i Finnmark også kan gis slik tillatelse langs godt etablerte barmarkstraseer.

På snødekt mark skal kjøring etter første ledd skje langs nærmere bestemte traseer, dersom kommunen anviser slike.

0 Tilføyd ved [forskrift 26 juni 2009 nr. 863](#) (i kraft 1 juli 2009)

Retningslinjer §5a:

- Gjeld kunn transport av «materiell og utstyr» som kan tillatast. Ikkje opning for å gi tillating til motorferdsel som basera seg på transport av personar.
- Transporten kan kunn gjevast til køyring av materiell og utstyr innan rein næringsmessig verksemd registrert i einheitsregisteret, sal og vidareforedling av større omfang.
- Transporten må vera strengt naudsynt på grunn av vekt, størrelse, omfang, avstand og liknande. Det skal ikkje gjevast tillating til transport dersom behovet er av så lite omfang at ein lett kan løyse det utan motorisert transport.

§ 5b.

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av snøscooter på vinterføre for utkjøring og tilsyn med jervebåser som er tillatt av statsforvalteren etter [forskrift 22. mars 2002 nr. 313](#) om utøvelse av jakt, felling og fangst [§ 31](#) første ledd bokstav a). Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av snøscooter på vinterføre for utkjøring av åte og åtebuer i forbindelse med felling av jerv. Kjøring etter første og annet punktum skal skje etter bestemte traseer som angis i kommunens vedtak. Antall tillatte turer etter annet punktum skal avgrenses og framgå av tillatelsen. Lisenshaver skal føre logg som på forespørsel må forevises til naturoppsynet.

0 Tilføyd ved [forskrift 19 juni 2015 nr. 722](#), endret ved [forskrifter 14 juli 2015 nr. 898](#), [14 des 2020 nr. 3367](#) (i kraft 10 sep 2021)

§ 6.

I unntakstilfelle kan kommunen etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover [§ 2–§ 5](#), dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

0 Endret ved forskrift [30 mars 2021 nr. 1193](#) (i kraft 16 april 2021)

Retningslinjer §6:

Strengt krav til «særlege behov» og restriktiv haldning for tillatingar til barmarkskjøring.

«Lovens vilkår

Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum»

«Ved vurderingen av om det foreligger et «særlig behov» vil det være av betydning om kjøringen er nødvendig og har et akseptert nytteformål eller bærer preg av unødvendig kjøring. Det er formålet med selve transporten som er avgjørende i denne sammenheng. Det er derfor ikke avgjørende om transportøren ser transporten som lønnsom, dersom ikke transporten isolert sett dekker et reelt og nødvendig behov»

Døme på særlege behov/grunnar: Alderdom, rørslehemming (varig og ikkje varig), frakt av material, utstyr og personell til vedlikehald/reparasjon av bygningar i utmarka, løyve knytt til utmarksnæring, transport av ved med anna køyretøy enn snøskuter, eller frå anna eigedom enn sin eigen, gruppeturar for eldre eller rørslehemma, beredskapskjøring for organisasjonar, oppkjøring av skiløyper ut over §3e. Transport i samsvar med godkjent byggeløyve (barmark)

Dersom det er midlertidig bevegelseshemming så krev kommunen legeerklæring. Ved tillating så vert det gjeve løyve til transport til bestemte stadar etter nærmare vurdering, t.d. hytte eller utfartsstad.

Massemedia vil verta vist til leigekøyringsordninga.

§ 7.

For tillatelse etter [§ 5](#), [§ 5a](#), [§ 5b](#) og [§ 6](#) kan det settes vilkår, bl.a. om at kjøring skal skje etter angitte traseer. Tillatelsen kan tidsbegrenses.

Tillatelsen skal være skriftlig og skal medbringes under transporten. Den skal vises fram på forlangende av politi eller oppsyn.

Kommunens vedtak etter [§ 5](#), [§ 5a](#), [§ 5b](#) og [§ 6](#) kan påklages til statsforvalteren.

Kommunene skal rapportere behandlingen av saker etter [§ 5](#), [§ 5a](#), [§ 5b](#) og [§ 6](#). Klima- og miljødepartementet fastsetter rapporteringsform. Rapporteringsplikten kan utvides til også å gjelde andre forhold vedrørende motorferdsel.

0 Endret ved [forskrifter 19 juni 1995 nr. 563](#), [30 april 2003 nr. 516](#) (i kraft 1 mai 2003), [29 sep 2010 nr. 1303](#) (i kraft 1 okt kraft 1 jan 2014), [19 juni 2015 nr. 722](#), [14 des 2020 nr. 3367](#) (i kraft 10 sep 2021)

Generelt for alle løyver:

Motorferdsel på snødektmark er i utgangspunktet forbode :

- i perioden 24. desember til 1. januar
- i perioden skjærtorsdag til og med 1. påskedag
- i perioden 1. mai til 1. desember
- på søndagar og heilagdag

Ervervskjøring (leigekjøring) har lov til å køyre på søndagar, påskeafta og 2 påskedag i tidsrommet 16:00-20:00 i perioden 1 mars- 30 april.

Vintersesongen vert rekna frå 1 desember til 30 april.

I perioden 1 mai til 1 juni skal ein av omsyn til hekke og yngle tid vera restriktiv med å tillate motorferdsel i utmarka.

Tidsavgrensinga gjeld ikkje for kjøring til føremål nemnde i § 2 i den nasjonale forskrifta eller for preparering av lysløyper o.l. når dette vert gjort av kommunen, idrettslag, hjelpekorps, turlag eller turistverksemdar.

Tidsavgrensinga gjeld heller ikkje for funksjonshemma som har løyve etter § 5 b i den nasjonale forskrifta om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagde vassdrag.

Motorferdsel på veg som vert definert som utmark er i utgangspunktet forbode, og i tillegg vert det ikkje gjeve dispensasjon på barmark i perioden i perioden 1 oktober til 1 mai grunna omsyn til veg.

Transport skal i størst mogeleg grad føregå langs ubrøyta veg eller etter kortast mogeleg trase mellom bilveg og endepunkt for transporten. I område der snøskuterkjøring skjer regelmessig, bør ein leggja vekt på å nytta faste trasear som er til minst mogeleg ulempe for naturmiljø og friluftsliv.

Kommunen set desse vilkåra i alle løyver om motorferdsel i utmark :

- Tidspunkt (datofesta)
- Tal turar
- Tidsperiode løyvet gjeld (Inntil 5 år i gongen)
- Køyrebok
- Løyve skal vera med under ferdsla og visast til oppsyn ved kontroll
- Lista er ikkje uttømmmande

Forskrift om bruk av motorfarty på Hafslovatnet, Luster kommune, Vestland

Dato	FOR-2020-05-20-1050
Ikraftttredelse	27.06.2020
Endrer	FOR-1995-11-29-997
Gjelder for	Luster kommune, Vestland
Hjemmel	LOV-1977-06-10-82-§4
Kunngjort	26.05.2020 kl. 14.25
Korttittel	Forskrift om bruk av motorfarty på Hafslovatnet, Luster

Heimel: Fastsett av Luster kommunestyre 20. mai 2020 med heimel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) § 4 tredje ledd.

§ 1. Forskrifta gjeld for Hafslovatnet med unntak av området mellom Straumbrua og Sogebrua der motorferdsel er forbode ifølgje vernereglane for Hafslovatnet fuglefredingsområde.

§ 2. For område som ligg utanfor vernegrensa til Hafslovatnet fuglefredingsområde, er det tillete å bruke båt med motor dersom båten ikkje har motor med større yting enn 10 HK/7,5 kW. Innanfor fuglefredingsområdet gjeld vernereglane.

§ 3. Reglane i § 2 er ikkje til hinder for transport til formål som er rekna opp i § 4 i lov om motorferdsel i utmark. Innanfor fuglefredingsområdet gjeld i tillegg vernereglane.

§ 4. Ved særlege grunnar kan kommunestyret – eller anna folkevald organ som kommunestyret bestemmer – etter skriftleg søknad gje løyve til motorferdsel utover § 2 for område som ligg utanfor grensa for Hafslovatnet fuglefredingsområde. For område som ligg innanfor grensa er denne mynde lagt til vernemyndigheitene, jf. vernereglane.

§ 5. Forskrifta opphevar forskrift 29. november 1995 nr. 997 om bruk av motorfarty på Hafslovatnet, Luster kommune, Sogn og Fjordane.

Forskrift om høve til landing og start med helikopter på Osen ved Åsetevatnet, Luster kommune, Sogn og Fjordane.

Dato	FOR-1995-09-13-813
Publisert	Avd II 1995 299
Ikrafttredelse	01.11.1995
Gjelder for	Luster kommune, Vestland.
Hjemmel	LOV-1977-06-10-82-§5
Korttittel	Forskr. landing og start med helikopter, Luster

Fastsett av Luster kommunestyre 13. september 1995 med heimel i lov av 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 5 litra a.

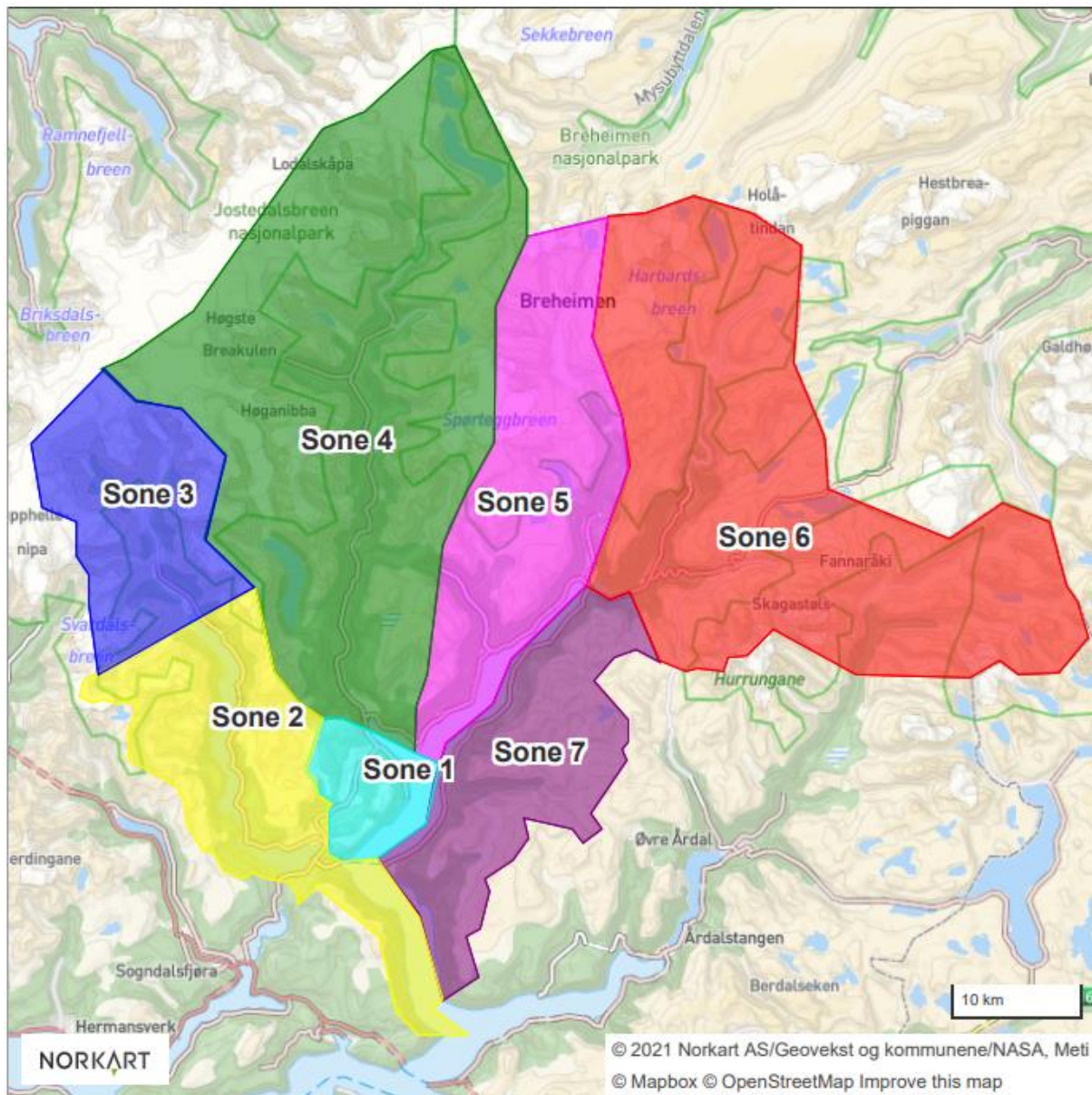
§ 1. Det vert høve til å landa med helikopter på Osen ved Åsetevatnet i Luster kommune.

§ 2. Bruk av plassen er avgrensa til å gjelda transport av varer og personar til hyttene og seterhusa i området. Plassen skal ikkje nyttast til transport i samband med helikopterskiing, for kortvarig opphald, som utgangspunkt for dagsturer eller til liknande formål, jf. forskrift om forbod mot helikopterskiing fastsatt av Miljøverndepartementet den 14. mars 1988 nr. 225.

§ 3. Transportøren skal innan 1. juni kvart år gje melding til kommunen om tal turar og tidspunkt for desse.

Forskrifta trer i kraft frå 1. november 1995.

Kart over soner for leigekøyring: Norkart AS

Figur 1 Soneinndeling av erversområda i Luster kommune.

1. Området Indre Hafslo og Molden
2. Området Hafslofjella
3. Områda Veitastrand
4. Området Jostedalen, Gaupne og Røneid
5. Området Nes, Luster og austover til Mørkridsdalen
6. Området aust for Mørkridsdalen og Lustrafjorden
7. Sørsida av Lustrafjorden